

WSPOMNIENIE POŚMIERTNE OBITUARY



Zespół pracowników Instytutu Ekspertyz Sądowych i środowisko związane z naukami sądowymi zarówno krajowe, jak i międzynarodowe poniosło bolesną stratę. W dniu 6 marca 2009 roku, po długiej i ciężkiej chorobie, zmarł wieloletni Dyrektor Instytutu Ekspertyz Sądowych w Krakowie, Aleksander Grzegorz Głazek. Pogrzeb, który odbył się w dniu 12 marca 2009 roku na cmentarzu Rakowickim w Krakowie zgromadził liczne rzesze przedstawicieli nauk sądowych – prawników, medyków sądowych i biegłych sądowych innych specjalności.

Urodzony 25 kwietnia 1955 roku w Krakowie, w 1974 roku podjął studia na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Już jako student odznaczał się dużą aktywnością, inicjatywą i zdolnościami organizacyjnymi. W latach 1975-1979 brał aktywny udział

w pracach studenckiego Towarzystwa Biblioteki Słuchaczy Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego (najstarszego studenckiego koła naukowego w Polsce), kolejno jako członek, kierownik Sekcji, Prezes Zarządu. Był jednocześnie wybitnym studentem – w roku 1979 został wyróżniony tytułem *Primus inter pares*.

Jeszcze przed uzyskaniem absolutorium, od dnia 1 września 1978 roku został zatrudniony w Instytucie Ekspertyz Sądowych, w powstającej wówczas Sekcji Badania Pisma i Technicznej Ekspertyzy Dokumentów. Jego wybitne zdolności sprawiły, że już w 1980 roku został ustanowiony biegłym Instytutu Ekspertyz Sądowych z zakresu kryminalistycznych badań dokumentów. W latach 1991-2003, przez kolejne trzy kadencje, był wybierany na członka Rady Naukowej Instytutu. Fakt ten dobitnie wskazuje na autorytet i zaufanie, jakim Aleksander Głazek cieszył się wśród pracowników Instytutu od pierwszych lat swojej w nim pracy.

Jego wysokie kwalifikacje zawodowe, a także wybitne zdolności organizacyjne, doskonała umiejętność kierowania zespołem, duża pomysłowość i inicjatywa w poszukiwaniu nowych rozwiązań zarówno w zakresie organizacji pracy, jak i problematyki badawczej, wyjątkowe zaangażowanie w pracy zawodowej umożliwiło mu szybkie pokonanie kolejnych szczebli zarządzania Instytutu. Kierował kolejno zorganizowaną przez siebie Pracownią Badania Pisma i Technicznej Ekspertyzy Dokumentów (1988-1990) i Zakładem Kryminalistyki (1990-1991). Kilka miesięcy pełnił funkcję zastępcy dyrektora Instytutu (1991), aby w roku 1992 objąć stanowisko dyrektora Instytutu. Mimo tylu zajęć nie zapomniał o doskonaleniu zawodowym i w 1998 roku złożył egzamin prokuratorski.

Jego talenty organizatorskie ujawniły się już w latach 80. To dzięki Jego niezwykłemu oddaniu w sprawy Instytutu, okres tych kilku-

nastu lat jego dyrektorowania stał się okresem niezwyklego rozwoju.

Kiedy podjął pracę w Instytucie, zastał placówkę o 50-letniej tradycji, zatrudniającą wybitnych specjalistów, ale ubogą w aparaturę, mieszczącą się w ciasnych pomieszczeniach, z trudem przystosowanych do pracy laboratoryjnej. Dziś, kiedy go opuścił – po prawie 20 latach kierowania nim – Instytut stał się nowoczesną, wiodącą w Polsce i cenioną poza jej granicami, instytucją naukowo-badawczą zajmującą się naukami sądowymi. Przeprowadzona dzięki Jego staraniom, zaangażowaniu i uporowi, rozbudowa gmachu Instytutu stworzyła nowoczesne, spełniające światowe standardy zaplecze dla wielu nowych kierunków działania, takich jak genetyka sądowa, informatyka sądowa, analiza mowy i nagrań. Co warto podkreślić, Dyrektor wznosił nie tylko solidne fundamenty logistyczne, ale także zbudował trwałą i mocną społeczność Instytutu, stawiającą sobie za dewizę łacińską sentencję *Justitia et Scientia*.

Dzięki jego staraniom, w 1997 roku, Instytut stał się członkiem Europejskiej Sieci Instytutów Nauk Sądowych (ENFSI – *European Network of Forensic Science Institutes*). Rok później Aleksander Głazek został przewodniczącym Europejskiej Akademii Nauk Sądowych (EAFS – *European Academy of Forensic Sciences*) i piastował tę funkcję do 2000 roku. W latach 2001-2003 był członkiem Stałego Komitetu EAFS. W 2006 roku społeczność ENFSI wybrała go do zarządu sieci, a od następnego roku zarząd ENFSI powierzył mu funkcję swojego reprezentanta w EAFS. Obie te funkcje z ogromnym zaangażowaniem pełnił aż do swej przedwczesnej śmierci w marcu 2009 roku.

Niezwykle mocno zaangażowany w działalność ENFSI starał się przetrzeć nowe szlaki postępu dla tej międzynarodowej organizacji i szybko został uznany za jedną z jej sił napędowych. W 2000 roku zorganizował drugi zjazd EAFS, gromadząc 800 osobową społeczność ENFSI. W następnych latach jako reprezentant zarządu ENFSI w EAFS zorganizował w Krakowie wiele spotkań naukowych – jednodniowych seminariów poświęconych określonej tematyce. Doskonała organizacja tych spotkań oraz panująca w ich czasie gościnność stały się legendarne. W społeczności ENFSI panowało ogólne przekonanie, że zorganizowanie spotkania w Krakowie stanowiło gwarancję jego sukcesu. Poprzeczka na przyszłość została więc bardzo wysoko postawiona.

Nie były to zresztą pierwsze krajowe czy międzynarodowe spotkania naukowe organizo-

wane przez Aleksandra Grzegorza Głazka. Już na początku zatrudnienia w Instytucie zorganizował siedem Jesiennych Szkół Empirycznych Badań Pisma Ręcznego (1984-1991), konferencje okrągłego stołu „Ekspertyza sądowa – stan i perspektywy” (1979) i „Etyczno-prawne zagadnienia uzyskiwania i wykorzystywania materiałów porównawczych na potrzeby ekspertyzy pismoznawczej” (1985), spotkania naukowe nt. „Praktyka ekspertowska jako źródło wiedzy kryminalistycznej” (1986) i „Nauczanie kryminalistyki i innych nauk Sądowych” (1986) oraz międzynarodowe sympozjum „Ślady kryminalistyczne” (1988). Dalej już nie sposób wyliczyć tematyki konferencji, bo po objęciu stanowiska dyrektora za wszystkie organizowane lub współorganizowane przez pracowników Instytutu spotkania naukowe czuł się osobiście odpowiedzialny, a efekty jego starań przekładały się na ogromną liczbę zaproszeń do komitetów organizacyjnych spotkań spoza Instytutu.

Nie zaniedbywał również pracy naukowej. Wygłaszał referaty na konferencjach i sympozjach naukowych, był autorem lub współautorem kilkudziesięciu prac opublikowanych w różnych czasopismach naukowych o zasięgu krajowym i międzynarodowym.

Jego działalność dydaktyczna obejmowała wykłady dla studentów Wydziału Psychologii Uniwersytetu Warszawskiego i Wydziału Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego. Prowadził także liczne zajęcia szkoleniowe dla aplikantów (sędziowskich, adwokackich, prokuratorskich), sędziów i prokuratorów, biegłych sądowych oraz pracowników bankowych organizowanych w ramach Centrum Edukacyjnego Nauk Sądowych Instytutu, którego był twórcą. Zainspirował, stworzył i przez 14 kolejnych lat organizował zmagania uczestników Turnieju Wiedzy Kryminalistycznej.

Oprócz działalności zawodowej był aktywnie zaangażowany w działalność społeczną. W 1980 roku utworzył Komisję Zakładową NSZZ „Solidarność”, w latach 1980-1981 wchodził w skład Krajowej Komisji Koordynacyjnej Pracowników Wymiaru Sprawiedliwości NSZZ „Solidarność”, a w organizowanie działalności związkowej był aktywnie zaangażowany przez następne dziesięć lat. W latach 1990-1994 był członkiem, spoza Rady, Komisji Praworządności i Porządku Publicznego Rady Miasta Krakowa. Od 1992 roku nieprzerwanie pełnił funkcję wiceprezesa Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Medycyny Sądowej i Kryminologii. Był też członkiem Rady Naukowej Polskiego Towarzystwa Kryminalistycznego.

Nie sposób nie wspomnieć o jego zaangażowaniu w działalność wydawniczą. Był jednym ze współtwórców miesięcznika *Prokuratura i Prawo*, aktywnym członkiem Kolegiów Redakcyjnych miesięczników *Prokuratura i Prawo* i *Paragraf na drodze*, a od 1992 roku żaden tom czasopisma *Z Zagadnień Nauk Sądowych* nie został wydany bez szczegółowego przeglądu przez Dyrektora Głazka.

W uznaniu swoich zasług Aleksander Grzegorz Głazek został odznaczony w 1999 roku Srebrnym, a w 2003 roku – Złotym Krzyżem Zasługi.

Jego przedwczesna śmierć sprawiła, że wszyscy ci, których zaraził swoją pasją do nauk sądowych, stracili niezastąpionego Przełożonego, lubianego Kolegę, a przede wszystkim Przyjaciela.

Myśląc o Nim, wielu z nas nasuwają się słowa Jana Pawła II „Wymagajcie od siebie, nawet, gdyby inni od Was nie wymagali”.

Zachowamy Go w naszej pamięci!

Dyrektor i Pracownicy
Instytutu Ekspertyz Sądowych w Krakowie